

paastaar er kommet eller skal komme, thi det købende Publikum faar efterhaanden den Forstaaelse, at der vil komme et saadant Prisfald, og Resultatet deraf er, at de for Tiden intet køber. De gaar forbi Butikkerne, som staar tomme. Publikum venter i Haab om, at Prisfaldet skal komme. Hvis Lønnen blev nedsat, vilde Skatterne jo ikke af den Grund blive nedsat, Rodemestrene vilde nok vide at kræve det samme, som de hidtil skulde have haft, der sker ingen Forandring heri, og paa mange andre Omraader vil det være lige saadan: de Priser, man i Øjeblikket maa betale, kommer man ogsaa fremdeles til at betale. Det gælder bl. a. det Kontingent, Arbejderne maa betale til deres Arbejdsløshedskasser, det skal ogsaa betales i Fremtiden. Tanken om, at naar Lønnen er reduceret, skal det nok bringe os over Vanskelighederne, er derfor en usund Tanke, som jeg meget vil advare imod. Hvis Danmark endda var det eneste Land, der led under Arbejdsløshed, saa kunde der være Tale om, at man maatte gøre noget ekstraordinært, men saaledes er Forholdet jo slet ikke. Læser man Beretningerne fra England f. Eks., vil man se, at ogsaa der er der Arbejdsløshed og i forholdvis langt højere Grad end hos os. Og i et hvilket som helst andet Land, vi vil undersøge, hvor enten Lønningerne ligger paa Højde med vore Lønninger eller er lidt lavere, vil vi finde, at ogsaa der er Arbejdsløshed, det er et Problem, alle Lande har at kæmpe imod, og hvert Land for sig søger at bøde derpaa saa godt, det kan, med de Midler, det nu mener at kunne bringe i Anvendelse derimod.

Jeg vil gentagende meget indtrængende advare imod de Tanker, der her er kommet frem om, at hvis man blot lader Arbejdsgiverne og Arbejderne komme sammen, saa ordner det hele sig nok. Saa let kommer det nu ikke til at gaa. Jeg tror, som sagt, heller ikke, at man kunde være tjent med, at man den ene Dag sluttede en Kontrakt, som skal vare en vis Tid, og at man saa kort Tid efter kom og forlangte denne Kontrakt ændret. Det nytter vist ikke mig, at jeg gaar til min Husvært, eller at Arbejderne gaar til deres Husværter, hvis der sker en Reduktion, og siger: Nu er Priserne faldet, min Løn er

blevet reduceret, saa jeg maa ogsaa have min Husleje sat ned. Jeg er bange for, at Husværten vil svare: Vi har en Kontrakt, min gode Mand, og den Kontrakt maa vi overholde. Og vilde man ikke rette sig efter det, havde man jo Adgang til at forlade sin Bolig.

Stensballe: Jeg har ikke saa overordentlig meget at sige til den højtærede Minister, thi største Delen af hans Tale drejede sig jo om Forhold, som egentlig er dette Lovforslag uvedkommende. Den højtærede Minister dækkede sig hele Tiden bag Arbejdsudvalget, bag sine Embedsmænd og bag Direktøren for Arbejdsansviningen og Arbejdsløshedsforsikringen, men jeg vil dog gerne gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at det er ham, der har Ansvaret for Lovforslagets Fremsættelse.

Den højtærede Minister siger, at han har faaet det og det Svar fra Direktøren, men dertil siger jeg, at det kommer jo an paa, hvorledes den højtærede Minister har spurgt. Hvis han har spurgt om, hvor stor Kassebeholdningen var, ja, saa har han faaet det Svar, og det Svar er rigtigt, men hvis han vilde have at vide, hvorledes Fonden i det hele taget er stillet, hvad der kunde ventes at gaa ind i Fonden, og hvorledes disse Midler kunde anvendes, maa jeg mene, at det Forum, Ministeren maatte henvende sig til, er det, som Ministeren har faaet at søge Raad hos, og det er Fondens Bestyrelse. Direktøren kan svare paa et enkelt bogholderimæssigt Spørgsmaal, men paa Spørgsmaal angaa Fondens Udsigter kræves der sikkert Svar fra Bestyrelsen, altsaa fra Nævnet — ellers var der ikke megen Grund til at have Nævnet siddende som Bestyrelse for Fonden.

Der er jo sket nogen Forandring med den højtærede Minister fra de Dage, da vi saa ham gaa rundt i Folketinget som en stærk og kraftig Mand, der ligesom Thor svang Hammeren til enhver Tid, og til nu, da vi ser den højtærede Minister sidde her dækkende sig bag sine Embedsmænds Udtalelser og Udtalelser fra det Udvalg, han benytter som sin Raadgiver, uden at Loven i og for sig har givet Udvalget den Magt, som Ministeren tillægger det og derefter støtter sig paa. Men det er maaske for at skjule selve Lovforslagets